

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

49e ZITTINGSPERIODE

GEWONE ZITTING 1998-1999

HANDELINGEN VAN DE OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN

1/12/1998

C 684 Bedrijfsleven, Wetenschapsbeleid,
Onderwijs,
Nationale wetenschappelijke
en culturele instellingen,
Middenstand en Landbouw

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

49e LÉGISLATURE

SESSION ORDINAIRE 1998-1999

ANNALES DES RÉUNIONS PUBLIQUES DE COMMISSION

1/12/1998

C 684 Économie, Politique scientifique,
Education,
Institutions scientifiques et culturelles,
Classes moyennes et Agriculture

Sommaire

Mardi 1 décembre 1998

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE, DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES ET DE L'AGRICULTURE - C 684

Interpellation de M. Hunfred Schoeters au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur "l'interprétation du règlement (CEE) n° 3887/92" (n° 2148)

orateurs : MM. **Schoeters, Pinxten**, ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises

Interpellations jointes de :

- M. Frans Lozie au ministre de la Santé publique et des Pensions et au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur "la levée imminente de l'interdiction d'exportation de la viande de boeuf britannique" (n° 2153)

(La réponse a été donnée par le ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises)

- M. Joseph Arens au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur "la levée de l'embargo sur la viande bovine britannique" (n° 2158)

orateurs : MM. **Lozie, Arens, Pinxten**, ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises

Suspension

Interpellation de M. Roger Lespagnard au vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "l'exercice d'activités ambulantes" (n° 2090)

orateurs : MM. **Lespagnard, Di Rupo**, vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur

Question orale de M. Ignace Lowie au vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, et au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la vente de journaux de sans-abri par l'ASBL Mayday" (n° 1557)

(La réponse a été donnée par le vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur)

orateurs : MM. **Lowie, Di Rupo**, vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur

Question orale de Mme Ingrid van Kessel au vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "l'incidence de l'opération maisons de repos et de soins sur l'évolution des prix dans le secteur des maisons de retraite" (n° 1498)

orateurs : Mme **van Kessel**, M. **Di Rupo**, vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur

Inhoud

Dinsdag 1 december 1998

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN, HET WETENSCHAPSBELEID, HET ONDERWIJS, DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND EN DE LANDBOUW - C 684

Interpellatie van de heer Hunfred Schoeters tot de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over "de interpretatie van de verordening (EEG) nr. 3887/92" (nr. 2148)

sprekers : de heren **Schoeters, Pinxten**, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen

Samengevoegde interpellaties van :

- de heer Frans Lozie tot de minister van Volksgezondheid en Pensioenen en tot de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over "de nakende opheffing van het uitvoerverbod van Brits rundvlees" (nr. 2153)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen)

- de heer Joseph Arens tot de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over "de opheffing van het embargo op Brits rundvlees" (nr. 2158)

sprekers : de heren **Lozie, Arens, Pinxten**, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen

Schorsing

Interpellatie van de heer Roger Lespagnard tot de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "de uitoefening van ambulante activiteiten" (nr. 2090)

sprekers : de heren **Lespagnard, Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel

Mondelinge vraag van de heer Ignace Lowie aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, en tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de verkoop van daklozenkranten door de VZW Mayday" (nr. 1557)

(Het antwoord werd verstrekt door de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel)

sprekers : de heren **Lowie, Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel

Mondelinge vraag van mevrouw Ingrid van Kessel aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "het effect van de rust- en verzorgingstehuizen-operatie op de prijsevolutie in de rusthuissector" (nr. 1498)

sprekers : mevrouw **van Kessel**, de heer **Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS
SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES
NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES
ET DE L'AGRICULTURE

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 1 DÉCEMBRE 1998

PRÉSIDENCE de
M. Lano

La séance est ouverte à 10.40 heures.

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN,
HET WETENSCHAPSBELEID, HET ONDERWIJS,
DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE
EN CULTURELE INSTELLINGEN,
DE MIDDENSTAND EN DE LANDBOUW

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSDAG 1 DECEMBER 1998

VOORZITTER :
De heer Lano

De vergadering wordt geopend om 10.40 uur.

Interpellatie van de heer Hunfred Schoeters tot de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over "de interpretatie van de verordening (EEG) nr. 3887/92" (nr. 2148)

Interpellation de M. Hunfred Schoeters au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur "l'interprétation du règlement (CEE) n° 3887/92" (n° 2148)

De **voorzitter**: De heer Hunfred Schoeters heeft het woord.

De heer **Hunfred Schoeters** (SP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, artikel 2 van de verordening nr. 3887/92 luidt als volgt: "De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om te vermijden dat wijzigingen van bestaande bedrijven of het oprichten van nieuwe bedrijven na 30 juni 1992 zouden leiden tot een duidelijk foutief omzeilen van de bepalingen inzake maxima voor het verkrijgen van premies of inzake voorwaarden op het gebied van het uit productie nemen van grond die zijn vastgesteld in het kader van de regelingen als bedoeld in artikel 1 van de verordening".

Dit artikel legt de lidstaten duidelijk de verplichting op de nodige maatregelen te nemen om te vermijden dat de

splitsingen van bedrijven leiden tot het duidelijk foutief omzeilen van de bepalingen inzake maxima.

Uit de gegevens die mij bekend zijn omtrent geweigerde aanvragen om een CIV-nummer te verkrijgen, blijkt duidelijk dat geen maatregelen stricto sensu werden genomen en dat de administratie totaal arbitrair handelt. Ik geef u een voorbeeld om dit te illustreren.

In antwoord op een dergelijke aanvraag schrijft de administratie en ik citeer: "De weigering om in uw geval een CIV-nummer toe te kennen, vloeit voort uit het feit dat de oprichting van uw bedrijf aangezien wordt als een afsplitsing van een bestaand bedrijf die strijdig is met artikel 2, punt 2 van de verordening".

Er volgt geen verklaring waarom dit het geval is. Er wordt enkel gezegd dat de afsplitsing wordt beschouwd als een "foutief omzeilen".

Ik citeer verder uit de brief van de administratie: "Uw verdediging kan enkel bestaan uit het onbetwistbaar aantonen dat de twee bedrijven tezamen na de splitsing niet meer steun zullen ontvangen dan het ene bedrijf vóór de splitsing".

Ook hier volgt geen argumentatie waarom deze afsplitsing strijdig zou zijn of een duidelijk foutief omzeilen zou betekenen. De administratie geeft geen argumenten.

Het door mij aangehaalde geval is eigenlijk heel typisch. De zoon van een landbouwer is nog minderjarig als zijn vader overlijdt. Op het moment van zijn meerderjarigheid voelt hij zich rijp genoeg om op eigen benen te staan. Hij treedt uit onverdeeldheid met zijn moeder en wil een eigen bedrijf oprichten.

Mijnheer de minister, is een dergelijke situatie een "duidelijk foutief omzeilen" van de verordening? Als dit een foutief omzeilen is, wat is dan geen foutief omzeilen van de verordening?

Waarom werden er geen sluitende onderrichtingen opgesteld over de wijze waarop splitsingen van bedrijven moeten worden beoordeeld? Zoals de situatie nu is, ontbreekt althans volgens mij iedere rechtsgrond en wordt alles overgelaten aan een zuiver arbitraire interpretatie van de administratie.

De **voorzitter**: De minister heeft het woord.

De heer **Pinxten**, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de administratie deelt mij mede dat zij wel degelijk onderrichtingen heeft uitgevaardigd over de wijze waarop moet worden toegezien op het respecteren van het artikel 2 van de EEG-verordening nummer 3887 van 1992.

Het doel van deze horizontale verordening met betrekking tot het beheer van de landbouwsteun is te voorkomen dat de voordelen die voortvloeien uit maatregelen genomen om de kleine landbouwbedrijven te beschermen ten opzichte van de grote, op sluikse wijze toch bij grote bedrijven zouden terechtkomen. Dat zou het geval kunnen zijn wanneer een groot bedrijf zich opsplijt in twee of meer kleinere bedrijven, die elk afzonderlijk aan de normen voor een klein bedrijf zouden voldoen.

De doelstelling van deze maatregel is de financiële belangen van de Europese Unie te beschermen. Vanuit juridische invalshoek zijn een drietal aspecten in aanmerking te nemen, meer bepaald een objectief, een subjectief en een procedureel element.

Wat het objectieve element betreft, moet er, om strijdig te zijn met artikel 2 van de verordening, sprake zijn van het op kunstmatige wijze scheppen van voorwaarden die nodig zijn voor het verkrijgen van een financieel voordeel waardoor de algemene begroting van de Europese Unie wordt benadeeld. In een concreet geval gebeurt de vaststelling of de voorwaarden al dan niet kunstmatig zijn geschapen, door het betreffende geval te vergelijken met de normale of typische gevallen waarop het gemeenschapsrecht betrekking heeft.

Het subjectieve element moet aantonen dat de desbetreffende handelingen tot doel hebben een voordeel te verkrijgen dat in strijd is met de doelstellingen van het terzake toepasselijk gemeenschapsrecht.

Ten slotte moet het procedureel onderzoek uitwijzen of er sprake is van een wetsovertreding of van rechtsmisbruik.

Collega, zoals u zelf in uw inleiding aangaf, moet elk bedrijf dat voor steun van de Europese Unie in aanmerking wil komen, over een erkend producentnummer - het vroegere CIV-nummer - beschikken. Bij elke aanvraag voor een producentnummer, en zeker als het nieuwe bedrijf op hetzelfde adres is gevestigd als een reeds bestaand bedrijf, wordt nagegaan of het nieuw opgerichte bedrijf niet werd afgesplitst van een bestaand bedrijf. Voor bedrijven waarover wordt geoordeeld dat ze kunstmatig werden gecreëerd om de wetgeving te omzeilen en waarvan blijkt dat, na de afsplitsing, de twee bedrijven samen - namelijk het oorspronkelijke en het afgesplitste - aanspraak kunnen maken op een gunstiger premiereregeling dan deze die zou worden toegepast voor het oorspronkelijke bedrijf alleen, wordt een producentnummer geweigerd.

Volgens de voorschriften mag een opsplitsing derhalve enkel aanvaard worden indien ze voortvloeit uit onvoorziene gebeurtenissen van juridische aard, bijvoorbeeld een echtscheiding of een erfeniskwestie, of als het economisch hoofdmotief van de splitsing totaal vreemd is aan het bestaan of ontstaan van diverse steunregimes.

Uit uw betoog blijkt dat er bij de beoordeling een aantal praktische problemen bestaan. Het is duidelijk dat dit niet steeds even gemakkelijk is. Mathematisch kan men gemakkelijk berekenen of de steun na de splitsing hoger ligt of niet. Moeilijker is te beoordelen of het hoofdmotief van de splitsing al dan niet totaal vreemd is aan het bestaan of ontstaan van bepaalde steunregimes. Het gaat immers vaak om een ouderlijk bedrijf waarvan een gedeelte afgesplitst wordt ten voordele van een meerderjarig kind dat het bedrijf in hoofd- of bijberoep wenst uit te baten. Dit soort afsplitsing kan heel normaal zijn, zeker als de ouder een bepaalde leeftijd heeft bereikt. Op het ogenblik van de aanvraag van een producentnummer kan in dergelijke gevallen vrijwel nooit met zekerheid worden uitgemaakt of de afsplitsing kunstmatig is of niet. Het producentnummer wordt in dergelijke gevallen toegekend. Dat betekent echter niet dat er ook meer premies kunnen worden verworven. Eenmaal het nieuwe bedrijf gestart is, zal de administratie ter plaatse nagaan of het ook effectief autonoom beheerd wordt.

Het element autonoom beheer is van wezenlijk belang. Indien blijkt dat het niet gaat om een echt autonoom beheer, dan zal de administratie ambtshalve overgaan tot samenvoeging met het bedrijf waarvan het oorspronkelijk werd afgescheiden. Hierdoor vervalt voor het afgesplitste bedrijf de mogelijkheid om verdere aanvragen voor premies in te dienen.

In de praktijk wordt een producentnummer enkel geweigerd indien onomstotelijk vaststaat dat het de bedoeling is de wetgeving te omzeilen, wat een subjectief element is, en als bij controle ter plaatse blijkt dat de infrastructuur en de vereiste productiemiddelen voor de beoogde landbouwactiviteit niet aanwezig zijn. Deze controle gebeurt bij elke aanvraag van een producentnummer.

Hieruit kunnen we besluiten dat bij het onderzoek voor het al of niet toekennen van een producentnummer rekening moet worden gehouden met een groot aantal factoren, waarvan sommige in de toekomst geëvalueerd moeten worden. Hierdoor is het mogelijk dat personen die niet bij het onderzoek betrokken waren, de indruk krijgen dat de administratie arbitrair optreedt. Die zienswijze stemt echter niet overeen met de werkelijkheid. Voorts wil ik erop wijzen dat de aanvrager steeds de mogelijkheid heeft de weigering om een nummer toe te kennen langs hiërarchische weg aan te vechten.

Dit gebeurt conform de algemene rechtsprincipes zoals het recht om gehoord te worden en inzage van het dossier.

Om mogelijke betwistingen te vermijden, zal de administratie meer dan tot nu toe het geval is, de controles verleggen naar het ogenblik waarop het afgesplitste bedrijf voor de eerste keer communautaire steun aanvraagt. Deze procedure kan wel tot gevolg hebben dat reeds toegekende producentnummers moeten worden ingetrokken.

De **voorzitter** : De heer Hunfred Schoeters heeft het woord.

De heer **Hunfred Schoeters** (SP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord.

Mijnheer de minister, ik dring erop aan dat de administratie in de toekomst de "droge" briefjes met "U krijgt geen producentnummer omdat u foutief de EEG-verordening omzeilt" achterwege laat. Dit is niet de aangewezen manier om de boodschap aan de aanvrager mee te delen !

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

Samengevoegde interpellaties van :

- de heer Frans Lozie tot de minister van Volksgezondheid en Pensioenen en tot de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over "de nakende opheffing van het uitvoerverbod van Brits rundvlees" (nr. 2153)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen)

- de heer Joseph Arens tot de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over "de opheffing van het embargo op Brits rundvlees" (nr. 2158)

Interpellations jointes de :

- M. Frans Lozie au ministre de la Santé publique et des Pensions et au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur "la levée imminente de l'interdiction d'exportation de la viande de boeuf britannique" (n° 2153)

(La réponse sera donnée par le ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises)

- M. Joseph Arens au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur "la levée de l'embargo sur la viande bovine britannique" (n° 2158)

- Voorzitter : de heer Ansoms

De **voorzitter** : De heer Frans Lozie heeft het woord.

De heer **Frans Lozie** (ECOLOGALEV) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal niet uitweiden over de BSE-problematiek die reeds voldoende bekend is maar wens dieper in te gaan op de beslissing inzake de opheffing - weliswaar onder strenge voorwaarden - van het uitvoerverbod van Brits rundvlees.

Mijnheer de minister, kunt u deze voorwaarden toelichten ?

Een tweede punt is de houding van België ? Naar verluidt heeft alleen Duitsland bezwaar gemaakt tegen een voorwaardelijke opheffing van het uitvoerverbod. Kunt u het standpunt van de Belgische regering verduidelijken ?

Werd al het rundvlees reeds vernietigd dat in het verleden als risicovlees werd beschouwd ? Naar verluidt kampten de

Britten met problemen inzake de verbrandingscapaciteit en werden kadavers in koelhuizen bewaard tot ze zouden worden vernietigd. Is het vernietigingsproces beëindigd ? Als dit niet het geval is, loert fraude, mijns inziens, om de hoek omdat men zal proberen vlees dat moet worden vernietigd toch uit te voeren.

Een andere mogelijkheid is het vlees, de karkassen, tot aan de consument te volgen teneinde het risico tot een minimum te herleiden. Is het Britse systeem nu voldoende sluitend ? Kan men voldoende garanties bieden tegen het moment dat het exportverbod wordt opgeheven ?

Zullen de importerende landen binnen de Europese Unie de mogelijkheid hebben om nauwgezet te controleren of alle voorwaarden die verbonden zijn aan een opheffing van het exportverbod door het Verenigd Koninkrijk worden nageleefd ? Wij weten immers dat het omwille van het vrij verkeer van goederen en diensten binnen de Europese Unie zeer moeilijk is om bijkomende controles uit te voeren aan de binnengrenzen. Men moet immers vertrouwen hebben in de wijze waarop de lidstaten zelf controle doen. Ik meen dat het voor een gevoelige materie zoals deze handig zou zijn om over een bijkomende controlemogelijkheid te beschikken teneinde na te gaan of aan alle voorwaarden is voldaan.

Ten slotte vraag ik mij af of men in deze zaak niet het voorzorgsprincipe heeft verlaten. Ik weet niet wanneer het laatste BSE-geval in Groot-Brittannië werd vastgesteld. Enige tijd geleden was er een piek, maar sindsdien kent de curve een terugval. Zit Groot-Brittannië nu op het niveau van de andere Europese lidstaten ? Men kan BSE-gevallen immers nooit volkomen uitsluiten. Deze informatie is belangrijk bij de beslissing om het exportverbod nu reeds op te heffen.

Le **président** : La parole est à M. Joseph Arens.

M. **Joseph Arens** (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, le 23 novembre dernier, onze pays membres de l'Union européenne se sont prononcés en faveur de la levée de l'embargo sur les exportations de boeuf britannique, qui avait été décidé en 1996 à la suite des risques de propagation de la maladie de la vache folle. L'Allemagne a voté contre; la France, l'Autriche, le Grand-Duché de Luxembourg et l'Espagne se sont abstenus, tandis que la Belgique a voté pour.

Une large majorité s'est donc dégagée en faveur de la levée de cet embargo. Pourtant, cette levée est jugée un peu prématurée par certains scientifiques.

Je vous poserai dès lors quatre questions.

1. Toutes les garanties sont-elles réunies pour lever cet embargo ? Dans ce cas, comment expliquer la crainte de l'Allemagne qui a voté contre et celle des quatre pays qui se sont abstenus, dont deux sont nos voisins ?

2. Quelles seront les conditions sanitaires imposées à la production britannique ?

3. Avez-vous évalué les risques d'impact négatif sur les consommateurs ? En tant que ministre de l'Agriculture, vous devez en effet être sensible à l'impact négatif qu'aura la levée de l'embargo sur le prix de la viande bovine dans notre pays. Actuellement, les exploitations nous signalent que les prix sont déjà en chute libre.

4. Envisagez-vous de mettre en place un système d'identification afin que le consommateur puisse reconnaître la viande belge parmi les autres viandes sur l'étal du boucher ? Vous savez en effet qu'il y a un an et demi, certains commerçants, désireux de vendre une viande en provenance de pays qui ne remplissaient pas les conditions sanitaires requises, avaient fait croire que la Belgique en était le producteur.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

De heer **Pinxten**, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen : Mijnheer de voorzitter, de Europese Commissie heeft in april 1996 een embargo op Brits rundvlees afgekondigd. Op 10 juni 1998 heeft de Commissie aan de Raad voorgesteld om dat embargo op te heffen. Dit voorstel vormde de voorlaatste stap van het proces tot opheffing van het embargo. De procedure daartoe werd reeds tijdens de Europese top van Firenze van 21 en 22 juni 1996 na de gebeurtenissen in Groot-Brittannië vastgelegd.

Lors du Conseil des chefs d'Etat à Florence, deux conditions générales ont été introduites pour le commerce de la viande bovine :

1. l'introduction par le Royaume-Uni d'un système d'identification fiable et centralisé;

2. la mise en place d'un plan d'éradication, tel qu'adopté par la Commission européenne, sur avis conforme du Comité vétérinaire permanent.

En outre, trois conditions particulières ont été décidées :

1. l'avis du comité scientifique est requis;
2. une proposition doit être déposée par la Commission européenne;
3. l'accord du Comité vétérinaire permanent ou, le cas échéant, du Conseil est nécessaire.

Depuis le 18 juin 1998, la proposition a été étudiée par le Comité vétérinaire permanent pour contrôler si elle répond effectivement aux conditions précitées.

In dit verband laat ik u opmerken dat alle runderen geboren na 1 augustus 1996 geïdentificeerd zijn en opgenomen in een centrale databank; dat het uitroeiingsplan dat het Permanent veterinaire comité in juni 1996 heeft goedgekeurd, uitgevoerd werd en dat de door het Wetenschappelijk comité van de Unie geformuleerde technische voorwaarden aanvaard werden.

De technische voorwaarden, beter bekend als *Data Based Export Scheme*, afgekort DBES, zijn de volgende.

De dieren waarvan het te exporteren vlees afkomstig is, moeten ouder zijn dan 6 maanden en jonger dan 30 maanden en geboren zijn na 1 augustus 1996 uit koeien die tijdens de 6 maanden na de geboorte geen enkel teken van BSE vertoonden, waaruit men afleidt dat zij geen BSE hebben. Deze data en leeftijden zullen worden gecontroleerd op basis van het voornoemd identificatie- en registratiesysteem.

Het uit te voeren vlees moet uitgebeend en ontzenuwd zijn en niet voorkomen op een verlengde lijst van risicomaterialen.

De bijzondere controles slaan op de slachthuizen en de uitsnijderijen voorbehouden voor dit vlees, op de permanente controle en op de specifieke certificatie.

Wij stellen vast dat het voorstel conform het akkoord van Firenze is. Niettemin herinner ik eraan dat wij sinds mei in het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten of l'Office international des épizooties (OIE) een akkoord met 151 landen hebben.

In de OIE heeft men de sanitaire voorwaarden inzake BSE goedgekeurd met het oog op de bepaling van de export- en importregels voor producten afkomstig van runderen, zoals levende dieren, vlees en sperma. Men heeft een beslissingsmatrix opgesteld en men heeft de verschillende landen naargelang hun risicograad naast elkaar gezet.

Tevens heeft men de voorwaarden bepaald die bij een bepaalde risicograad moeten worden opgelegd bij het verhandelen van die producten. De voorwaarden voor de opheffing van het embargo voorzien in waarborgen die minstens dezelfde garanties bieden als de voorwaarden van het OIE.

Op basis van deze verschillende elementen was de goedkeuring van de opheffing van het embargo het meest aangewezen. Ik wijs er trouwens op dat de ministers van veertien lidstaten geen technische bezwaren tegen dit voorstel hadden. Alleen Duitsland stelde zich terughoudend op. Daarmee bevestigden de ministers het standpunt dat hun vertegenwoordigers tijdens de vergadering van het Permanent veterinaire comité op 4 november hadden ingenomen. Het advies van het Wetenschappelijk comité was trouwens gunstig.

De terughoudendheid van sommige lidstaten was dan ook veeleer van politieke aard waarbij vooral de bescherming van de nationale producenten en consumenten centraal stond.

Een minister die zijn verantwoordelijk wil opnemen, moet mijns inziens de situatie op het terrein toetsen aan de afgesproken voorwaarden en het advies van het Wetenschappelijk comité. Ik wist dat ik zou worden geïnterpelleerd in het parlement en dat de houding van de media anders zou zijn geweest als ik anders had gestemd. Ik ben echter voorstander van een duidelijk en rechtlijnig beleid en een objectieve toetsing aan de afgesproken voorwaarden en de standpunten van de wetenschappers. Het zou niet correct zijn geweest indien ik mij zou hebben verschuld achtter een ongefundeerd en lichtzinnig standpunt, niettegenstaande ik zou weten dat alle voorwaarden effectief vervuld zijn en het Wetenschappelijk comité zegt dat er optimale waarborgen voor de volksgezondheid zijn.

Ten slotte wil ik de heer Lozie eraan herinneren dat het embargo niet is opgeheven en dat de Europese Commissie nog deskundigen ter plaatse moet sturen om na te gaan of de voorwaarden, ook die inzake de controleprocedures, op het terrein worden nageleefd. Rekening houdend met de resultaten van de deskundigen zal de Europese Commissie op grond van de beslissing genomen in de laatste Raad van ministers van Landbouw moeten nagaan of het embargo ook de facto kan worden opgeheven.

Jusqu'à présent, la Belgique et la France sont les deux seuls pays de l'Union européenne dont le système

d'identification de la viande a été approuvé par la Commission européenne. Il appartient maintenant à mon collègue des Affaires économiques, M. Di Rupo, de publier la réglementation ad hoc. Toutes les conditions sont actuellement remplies.

Mijnheer de voorzitter, tot hier beperkt zich mijn antwoord op de gestelde vragen.

De voorzitter : De heer Frans Lozie heeft het woord.

De heer **Frans Lozie** (ECOLOGALEV) : Mijnheer de voorzitter, hoewel de minister uitgebreid antwoordde, heb ik toch een paar bijkomende vragen.

Mijnheer de minister, u zei dat wanneer het systeem groen licht krijgt, het voor export toegelaten vlees zal worden versneden in specifieke inrichtingen en dat het vlees dat niet voor export is bestemd geen toegang zal krijgen tot deze inrichtingen. Dat is een belangrijk punt.

Voorts heb ik begrepen dat, na onderzoek ter plaatse, de Commissie groen licht zal geven en de Ministerraad alsdan niet meer intervenieert aangezien de principiële beslissing reeds werd genomen. Het zal dus gaan om een uitvoerende beslissing van de Europese Commissie.

Ten slotte meen ik te hebben begrepen dat volgens de geldende Europese wetgeving, de Commissie telkens ter plaatse zal nagaan of aan alle voorwaarden werd voldaan, maar dat men niet over uitzonderlijke controle-middelen kan beschikken omtrent de gestelde eisen. Het principe is dus dat de Europese Commissie controleert ter plaatse en dat, zodra groen licht wordt gegeven, het vlees vrij kan worden vervoerd.

Le président : La parole est à M. Joseph Arens.

M. Joseph Arens (PSC) : Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse mais je voudrais aller plus loin dans la réflexion. Je me positionne toujours du côté des consommateurs qui, au travers de leur pouvoir d'achat, auront un impact sur le producteur de viande. Le système d'identification est important et s'il a été accepté par la Commission européenne, je suppose que le consommateur belge pourra identifier sa viande sur l'étal du boucher et la distinguer de la viande britannique. J'insiste sur la très haute qualité de la viande belge.

M. Pinxten, ministre : La réponse est oui.

Wat de certificatie betreft, kan ik nog het volgende zeggen. Er zal een aparte certificatie gebeuren en het komt toe aan de Commissie om experts naar Groot-Brittannië te zenden, waarbij nota bene vertegenwoordigers van de lidstaten kunnen worden uitgenodigd, maar dat is de keuze van de Commissie zelf.

Nadat de Landbouwrapad groen licht geeft, behoort het tot de politieke verantwoordelijkheid van de Commissie ten aanzien van het Europees Parlement om daarop in te gaan. Dan pas is uitvoer mogelijk. Dat is volgens mij de correcte manier van werken in een democratisch bestel.

Wat de verbrandingscapaciteit betreft, is het correct dat de bestaande capaciteit te beperkt is. Er is echter voorzien in opslag van verwerkte producten waaraan kleurstof wordt toegevoegd zodat er een perfecte controle mogelijk is. Via de techniek van de kleurtoevoeging ontstaat een gesloten systeem.

M. Joseph Arens (PSC) : Monsieur le ministre, le système d'identification prévu par le gouvernement sera-t-il prêt à temps, même s'il est probable que la levée de l'embargo ne se fera que dans quelques mois ?

M. Pinxten, ministre : Je répète ma suggestion, à savoir de poser la question à mon collègue Di Rupo. Cela étant dit, le gouvernement est prêt mais le secteur concerné est-il prêt également ? Nous avons reçu le feu vert de la Commission européenne.

M. Joseph Arens (PSC) : Le secteur dépend de vous, monsieur le ministre.

M. Pinxten, ministre : Je ne peux cependant me substituer à lui.

M. Joseph Arens (PSC) : Vous êtes le ministre de l'Agriculture.

M. Pinxten, ministre : Monsieur Arens, je ne peux pas me mettre à la place des producteurs et de leurs organisations.

M. Joseph Arens (PSC) : C'est vrai, mais nous devons, en tant qu'hommes politiques, garantir aux consommateurs une viande de qualité. Nous devons donc tout mettre en œuvre afin qu'ils reçoivent toutes les garanties à ce sujet.

M. Pinxten, ministre : Je vous répète pour la énième fois que dans le domaine de la réglementation, l'initiative est prise et finalisée. Il vous reste à demander à mon collègue Di Rupo d'agir en conséquence.

M. Joseph Arens (PSC) : Je n'y manquerai pas.

M. Pinxten, ministre : La Belgique et la France ont reçu le feu vert de la Commission européenne et c'est une bonne chose.

Le président : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

De vergadering is geschorst.

La séance est suspendue.

- *De vergadering wordt geschorst om 11.21 uur.*

- *La séance est suspendue à 11.21 heures.*

- *De vergadering wordt hervat om 15.40 uur.*

- *La séance est reprise à 15.40 heures.*

- *Voorzitter : de heer Ansoms*

De voorzitter : De vergadering is hervat.

La séance est reprise.

Interpellation de M. Roger Lespagnard au vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "l'exercice d'activités ambulantes" (n° 2090)

Interpellatie van de heer Roger Lespagnard tot de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "de uitoefening van ambulante activiteiten" (nr. 2090)

Le président : La parole est à M. Roger Lespagnard.

M. Roger Lespagnard (PSC) : Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, depuis quelques années déjà, un arrêté royal est en préparation en ce qui concerne la vente par des particuliers.

Il semblerait que cet arrêté viserait, pour un particulier, à limiter à six le nombre de permissions de vendre des articles sur un marché ou une brocante. Le contrôle de cette limite sur le terrain serait effectué par les communes.

Ne pensez-vous pas qu'il s'agirait là d'une surcharge importante de travail pour les communes ?

Par ailleurs, bon nombre des particuliers se rendant aux brocantes y vont par passion ou pour y rencontrer d'autres personnes. Ils considèrent cette activité comme une activité culturelle au sens large; ils y rencontrent des personnes

qui partagent comme eux une passion pour la brocante et la conversation. Il me paraîtrait navrant de limiter la définition de la brocante à un événement économique en oubliant son aspect culturel. Ces six possibilités de sortie pour les brocantes amèneront la disparition de ce lieu culturel au profit d'un lieu de vente pur et simple.

Ne pourrait-on pas augmenter le nombre d'autorisations ?

Le président : La parole est au ministre.

M. Di Rupo, vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur : Monsieur le président, chers collègues, je remercie notre collègue pour son interpellation.

La loi du 25 juin 1993 réglemente l'exercice d'activités ambulantes et l'organisation des marchés publics. Selon l'article 5, 1° ne sont pas soumises à la loi les ventes occasionnelles de biens appartenant au vendeur, "aux conditions fixées par le Roi".

Les brocantes sont des ventes occasionnelles de biens qui appartiennent au patrimoine des particuliers - fonds de grenier, héritages, etc. -, et dont ils veulent se séparer. Depuis quelques années se sont développés des marchés de brocante qui rassemblent bon nombre de particuliers au sens de la loi, mais pas tous en réalité. Certains, sous le vocable de brocanteurs, achètent et revendent des biens usagés en agissant comme de véritables commerçants, c'est-à-dire des antiquaires professionnels.

En exécution de l'article 5 de la loi précitée, un arrêté royal de 1995 a notamment déterminé les conditions dans lesquelles devaient se dérouler les ventes occasionnelles par des particuliers. Ces dispositions semblent se révéler ou inapplicables ou incontrôlables. Cette réglementation visait davantage les organisateurs de brocantes que les vendeurs eux-mêmes. Si le nombre de marchés à la brocante était limité dans le chef des organisateurs, la participation des particuliers à ces manifestations était illimitée.

Cette réglementation de 1995, critiquée, a subi certaines modifications. Un projet d'arrêté a été élaboré. Il a déjà été soumis à l'avis du Conseil d'Etat et fera l'objet d'une deuxième lecture dans les prochaines semaines. Ainsi, si je vous donne l'état du projet, je ne peux garantir que l'arrêté qui sera signé répondra en tous points à son contenu actuel.

Dans l'état actuel, ce projet prévoit que les particuliers qui participent à des brocantes, devront disposer d'une carte qui serait délivrée par l'administration communale. De plus, l'organisateur de la manifestation devrait viser et dater la carte des participants.

Enfin, il est effectivement prévu que les particuliers ne pourraient participer à ces brocantes que six fois par an, donc à peu près une fois tous les deux mois.

"Aucuns me disent que ce nombre paraît raisonnable. En effet, il faut déjà qu'un particulier ait un fameux grenier, une fameuse cave, ou avoir hérité de nombreux objets pour pouvoir participer à ce rythme à de tels marchés.

Les experts qui se sont penchés attentivement sur la question, estiment qu'un nombre de six par an serait convenable.

En fait, nous essayons d'éviter que les particuliers posent des actes de commerce. Si c'était le cas, il devraient être soumis aux règles relatives au commerce.

Je ne vous cache pas que je suis très sensible à ce qu'on appelle le phénomène social et culturel que constituent les brocantes. Il faut préserver ce phénomène tout en freinant les abus commis par de vrais professionnels qui, sous le couvert de particuliers, s'adonnent purement et simplement à du commerce en n'étant pas soumis aux règles de la profession.

Je ne suis pas à une journée près, il est éventuellement possible de prévoir sept journées de vente par an. On pourrait discuter de ce point à l'occasion de la deuxième lecture. Mais la philosophie générale est celle que je viens de vous expliquer.

Enfin, permettez-moi de signaler que le contrôle de toute la législation sur les activités ambulantes est confiée à l'administration de l'Inspection économique de mon département mais également à la police et à la gendarmerie.

Les administrations communales n'interviendront dans le cadre des brocantes qu'à deux stades : lors des manifestations visées qui devront être autorisées par la commune et lors de l'attribution des fameuses cartes destinées aux particuliers qui seront délivrées par l'administration communale du demandeur.

Il faudra procéder à un arbitrage, comme c'est souvent le cas, entre des intérêts pour le moins contradictoires.

Le fait de limiter la participation des particuliers aux brocantes organisées en Belgique devrait, en principe, pouvoir concilier les intérêts légitimes des professionnels et des non-professionnels. C'est dans cet esprit que je procéderai à la deuxième lecture de ce projet. Je ne désespère pas de pouvoir le signer et le soumettre à la signature royale.

Voilà, monsieur le président, l'état de la situation mais je suis prêt à vous écouter avec attention si vous pouvez m'éclairer sur le phénomène culturel et social des brocantes.

Le président : La parole est à M. Roger Lespagnard.

M. Roger Lespagnard (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, j'ai pu m'apercevoir que vous étiez très sensible au problème et je m'en réjouis.

Je ne connais pas très bien le problème en Flandre; je me contenterai donc de parler de ce qui se passe en Wallonie. Certains pensionnés ou prépensionnés se rendent régulièrement à des brocantes, souvent le samedi ou le dimanche matin, pour rencontrer des gens ou tout simplement pour sortir de chez eux. Je suis persuadé que la majorité des personnes ne se rendent pas à ces brocantes pour faire du commerce. Certaines d'entre elles m'ont demandé d'intervenir car elles estiment que ce nombre de six est insuffisant, partant du principe qu'on va ainsi les obliger à rester à la maison alors qu'en réalité, elles ne participent pas à ces brocantes dans un but commercial.

Je suis d'accord avec vous lorsque vous dites qu'il faut déjà avoir un fond de grenier important pour pouvoir participer à plus de six brocantes à des fins commerciales. Mais ces personnes font souvent des échanges. Elles veulent seulement avoir un but de sortie et communiquer avec des tiers. C'est d'ailleurs pour cette raison que je parle d'aspect "culturel" de ce genre de vente.

S'il s'agit réellement de commerce, encore faut-il qu'il soit organisé. A-t-on des preuves qu'il s'agisse bien d'une structure organisée avec une personne qui en dirige d'autres pour s'adonner à du commerce ?

C'est un argument de plus pour demander de légiférer. Concilier les deux, soit, mais ne pourrait-on pas envoyer des policiers ou des inspecteurs de l'économie, pour aller de temps en temps surveiller ces brocantes et s'assurer qu'il s'agit réellement de commerce ?

M. Di Rupo, ministre : Sur le plan économique, il faudrait un arrêté qui soit applicable et contrôlable. C'est un sujet auquel je suis personnellement très sensible et je me sens quelque peu tiraillé. S'il y a une part de vrai dans ce que vous dites et si je vous comprends, on ne peut cependant pas nier que certaines personnes qui s'installent dans des brocantes, n'ont rien à voir avec le prépensionné, le pensionné ou celui qui vide son grenier. Ce qu'ils y font n'a rien à voir avec des échanges. Comment faire la part du vrai et du faux ? Ceux qui se présentent comme des brocanteurs commerciaux, en se conformant aux règles des ambulants, avec un registre de commerce, sont en règle, ils font leur "business" et ils peuvent venir s'installer avec des particuliers.

Je vous le répète, je suis prêt à élargir encore un peu les possibilités, mais très objectivement, il faudra bien un jour faire quelque chose. On peut difficilement admettre le raisonnement selon lequel les particuliers tiennent une brocante six fois par an pour échanger, car si on échange, on ne vend pas. Pour échanger, on vide son grenier et on s'installe sur la place avec son fond de grenier. Si l'on veut retourner une deuxième fois avec d'autres biens, il faut échanger les premiers et ne pas les vendre parce que si on les vend, on ne peut plus les échanger.

M. Roger Lespagnard (PSC) : C'est plutôt une tournante d'échanges qui se paient, mais pour des sommes extrêmement modiques : une paire de pantoufles pour 100 francs, un training pour 200 francs qu'on "revend" la semaine suivante, etc. Il y a certainement des gens qui y font du commerce mais je crois que la majorité des personnes, en tout cas dans le cadre que je connais, viennent surtout pour sortir un peu le dimanche ou le samedi matin. Je ne voudrais pas pénaliser ce grand nombre de gens par rapport à un nombre beaucoup plus limité de véritables vendeurs. A la limite, on pourrait envisager deux brocantes...

M. Di Rupo, ministre : Je le répète, je vous comprends parfaitement. La preuve, c'est que je n'ai toujours pas signé le projet d'arrêté modificatif. Mais nous nous devons à une certaine rigueur. Que dire aux ambulants qui, eux, paient le registre de commerce et respectent toutes les règles liées à leur fonction d'ambulant ? Il faut trouver un compromis et ce n'est pas simple. Les ambulants me rétorquent : monsieur le ministre de l'Economie, j'ai un registre de commerce, je paie ce que je dois et à côté de moi, arrive un bonhomme en baskets et survêtement qui ne paie pas mais vend tout autant que moi.

Di Rupo

Peut-être pourrait-on limiter à sept fois et non à six, je n'en sais rien. Je veux bien essayer de trouver une formule.

M. Roger Lespagnard (PSC) : Monsieur le ministre, je ne suis pas marchand de tapis, je ne vais pas négocier sur six ou sept fois. Je demande simplement de reconnaître le bien-fondé d'un élément culturel face à un élément économique ou commercial. Je le répète, beaucoup de personnes, et surtout des personnes âgées et parfois même très âgées, viennent vendre sur les brocantes pour sortir de leur maison.

M. Di Rupo, ministre : Monsieur le président, je vous remercie ainsi que l'honorable membre pour m'avoir éclairé. Le ministre est souvent seul face aux décisions qu'il doit prendre.

M. Roger Lespagnard (PSC) : J'espère que le ministre, dans sa solitude, pourra trouver une solution donnant satisfaction aux deux catégories de brocanteurs !

Le président : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Ignace Lowie aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, en tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de verkoop van daklozenkranten door de VZW Mayday" (nr. 1557)
(Het antwoord zal worden verstrekt door de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel)

Question orale de M. Ignace Lowie au vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, et au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la vente de journaux de sans-abri par l'ASBL Mayday" (n° 1557)

(La réponse sera donnée par le vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur)

De voorzitter : De heer Ignace Lowie heeft het woord.

De heer Ignace Lowie (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, ik heb geen enkel probleem met initiatieven die voor een goed doel worden genomen. Er is echter iets mis wanneer meelevende burgers worden misleid en

het ingezamelde geld niet de vooropgestelde bestemming bereikt. De vice-eerste minister weet ongetwijfeld dat ons land de laatste tijd wordt geconfronteerd met hoofdzakelijk Franssprekende Roemenen die her en der bestuurders en voetgangers lastig vallen met de daklozenkrant. Zij doen dit aan kruispunten, aan afritten van autowegen, op marktpleinen, op braderijen, in winkel-wandelstraten, aan grootwarenhuizen of zelfs gewoon op straat.

Het bestuur van de Economische Inspectie laat weten dat men voor een dergelijke verkoop over een leuderskaart moet beschikken. De vzw Mayday, die verantwoordelijk is voor de verkoop van de daklozenkrant, schermde met een grote veelkleurige geplastificeerde kaart met een foto erop. Ik heb echter veel getuigenissen gehoord die eerder wijzen op nogal dubieuze praktijken. In sommige gevallen zou de leuderskaart ontbreken of worden de burgers misleid met een ongeldig document. Ook heb ik vernomen dat verkopers steeds blijven terugkomen ook nadat ze door de politie werden gecontroleerd en verwijderd. Er zijn gevallen bekend waarbij werd geschermd met een toelating vergezeld met een naamkaartje van een rijkswachter of waarbij aan verkeerslichten werd getreuzeld met het weergeven van wisselgeld. Ook werd geld gevraagd aan personen die geen krant wilden kopen. Tevens werd de arrogante houding van sommige vrouwelijke verkopers tegenover personen die geen krant wensten te kopen aangeklaagd. Bovendien is er het feit dat Franstalige Roemenen naar België komen om ook Nederlandstalige kranten te verkopen.

Graag had ik mijn vragen aan twee ministers gesteld aangezien deze zaak ook een politiek aspect heeft. Kan de vice-eerste minister informatie geven over de handelwijze, de achtergrond en de herkomst van de personen die bij de vzw Mayday betrokken zijn ? Heeft de vice-eerste minister reeds klachten ontvangen over de werkwijze van de verkopers van daklozenkranten ? Is een onderzoek en een doorlichting van de vzw Mayday wenselijk of noodzakelijk ? Kan de vice-eerste minister mij eventueel bijkomende informatie geven over deze vzw ? Beschikken de verkopers over een geldige leuderskaart of niet ? Mogen ze op kruispunten hun kranten verkopen ? Welke maatregelen werden reeds genomen tegen het lastig vallen van toevallige bestuurders en voetgangers door agressieve verkopers ? Een laatste vraag is vooral bestemd voor de minister van

Binnenlandse Zaken. Hebben politie en rijkswacht reeds richtlijnen ontvangen aangaande de handel en wandel van de verkopers van daklozenkranten ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

De heer Di Rupo, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel : Mijnheer de voorzitter, het is juist dat sinds enkele jaren personen op de openbare weg en op plaatsen die voor het publiek toegankelijk zijn daklozenkranten te koop aanbieden. Krachtens artikel 27 van de Grondwet hebben de Belgen het recht op vereniging. Dit recht kan niet aan enige preventieve regel worden onderworpen. Men vindt het ook terug in de wet van 27 juni 1921 houdende oprichting van vzw's, en artikel 1 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens bepaalt duidelijk dat dit recht aan eenieder toekomt, ongeacht de nationaliteit. Vreemdelingen kunnen lid zijn van een vzw ofschoon de wet bepaalt dat een aantal leden de Belgische nationaliteit moeten hebben.

In tegenstelling tot de informatie waarvan de heer Lowie gewag maakt, is een leuderskaart voor de verkoop van een dergelijk tijdschrift niet vereist.

Artikel 5,3° van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten is op dit punt duidelijk. Aan de bepalingen van deze wet is niet onderworpen, de verkoop van kranten en tijdschriften.

De legitimatiekaart, waarvan de verkopers van de daklozenkrant dragers zijn, gaat inderdaad uit van de vzw Mayday en heeft geen enkel officieel karakter.

Het bestuur Economische Inspectie meldt dat het geen enkele adviesaanvraag noch enige klacht heeft ontvangen omtrent deze verkooppraktijken.

S'agit-il de pratiques abusives ? L'article 85 de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et l'information et la protection du consommateur précise qu'"il est interdit d'offrir en vente ou de vendre en faisant abusivement état d'actions philanthropiques, humanitaires ou de manière à éveiller la générosité du consommateur".

On peut dire qu'il y a abus lorsque l'argent récolté ne sert pas le but philanthropique ou humanitaire allégué, ce qui ne semble pas être le cas de l'ASBL "Mayday", ou que seule une petite partie de cet argent est utilisée à ces fins.

Je suggère à l'interpellant, s'il dispose d'éléments d'information précis, qui l'amènent à penser que certains agissent en contradiction avec la loi, de les transmettre, pour accélérer les choses, à l'administration de l'Inspection économique au WTC/3ème building, Boulevard Simon Bolivar, n° 30 à 1000 Bruxelles.

Bien entendu, mon administration effectuera le travail qui s'impose.

En ce qui concerne les aspects relatifs à la sécurité routière, à la tranquillité et à l'ordre public ainsi qu'à l'intervention de la police et de la gendarmerie, je ne pense pas que des mesures spécifiques soient à l'ordre du jour.

La gendarmerie et la police ont une compétence générale et peuvent agir en cas d'infraction. S'il s'avère que des étrangers sont concernés et que des éléments de difficulté apparaissent, l'Office des étrangers est bien entendu informé.

La police et la gendarmerie ne semblent pas avoir reçu de directives générales concernant les vendeurs de journaux des sans-abri. A Bruxelles, les autorités judiciaires auraient demandé à être informées lorsque des enfants sont impliqués. Les autorités communales de Charleroi ont donné ordre à la police de patrouiller.

De voorzitter : De heer Ignace Lowie heeft het woord.

De heer Ignace Lowie (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord op mijn specifieke vragen.

Het is geenszins mijn bedoeling het recht van vereniging of de oprichting van vzw's aan te vallen of te betwisten, integendeel. Daarmee heb ik helemaal geen problemen; mijn bezorgdheid gaat alleen uit naar eventuele malafide praktijken die zonder twijfel plaatsvonden. Daarvan getuigt de verwijdering en de controle door de politie.

Ik betreur de slecht georganiseerde controle en het feit dat dit fenomeen op verschillende plaatsen in ons land toeneemt, waaraan velen aanstoot nemen.

Volgens mij komen dergelijke personen geregeld in contact met de politie en het is dus noodzakelijk dat er meer wordt gedaan dan alleen maar een oogje in het zeil te houden. Het is aangewezen die vzw wel degelijk in het oog te houden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Ingrid van Kessel aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "het effect van de rust- en verzorgingstehuizen-operatie op de prijsevolutie in de rusthuissector" (nr. 1498)

Question orale de Mme Ingrid van Kessel au vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "l'incidence de l'opération maisons de repos et de soins sur l'évolution des prix dans le secteur des maisons de retraite" (n° 1498)

De voorzitter : Mevrouw Ingrid van Kessel heeft het woord.

Mevrouw **Ingrid van Kessel (CVP) :** Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik verwijs naar het protocolakkoord in verband met het bejaardenbeleid, tussen de federale overheid en de gemeenschappen en de gewesten gesloten op 9 juni 1997.

Dit protocolakkoord voorziet in een omschakeling van 25 000 ROB-bedden tot RVT-bedden, weliswaar gespreid over een periode van vijf jaar.

Voor deze omschakelingsoperatie maakt de ziekteverzekering een bedrag van vijf miljard vrij, eveneens gespreid over een periode van vijf jaar, zijnde één miljard per jaar.

Deze voormiddag zei minister Colla in de commissie voor de Volksgezondheid, naar aanleiding van de bespreking van de beleidsnota, dat op vijfhonderd bedden na, deze eerste schijf van 5 000 ROB-bedden inderdaad werden omgezet in RVT-bedden. De extra middelen die werden vrijgemaakt door de ziekteverzekering werden aangewend ter verbetering van de financiering van de personeelsomkadering. Maar merken de bewoners van de betrokken instellingen iets van die extra middelen? Komt dit de betaalbaarheid van het verblijf in een rusthuis ten goede?

Mijnheer de minister, u bent bevoegd inzake het prijzenbeleid en het vaststellen van de dagprijzen in de rusthuizen en rust- en verzorgingstehuizen en daarom stel ik u volgende vragen. Ten eerste, hoe staat u tegenover de idee om, in combinatie met de verbeterde financiële tussenkomst, een verlaging door te voeren van de dagprijs in verhouding tot het aantal effectief bekomen erkende RVT-bedden per initiatief?

Ten tweede, elke individuele instelling dient bij uw diensten een goed onderbouwd dossier in om de

samenstelling van de dagprijs te bepalen. Mijnheer de minister, wat denkt u van de suggestie om te voorzien in een uniforme samenstelling van de dagprijzen voor alle rusthuizen en rust- en verzorgingstehuizen? In dat verband denk ik meer speciaal aan het bepalen van een aantal vaste onderdelen die samen de ligdagprijs uitmaken. Volgens mij is het, ook in het kader van de transparantie, uitermate belangrijk dat de toekomstige bewoner verschillende instellingen kan vergelijken en in die zin ook de onderdelen van de ligdagprijzen kent.

In Vlaanderen werd een belangrijke stap gezet naar de uitwerking van een zorgverzekering, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen medische en niet-medische zorgen. Voor de toekomstige uitwerking is het belangrijk de vaste onderdelen van de ligdagprijzen in rust- en verzorgingstehuizen en rustoorden te kennen.

Mijnheer de minister, ik heb hieromtrent twee vragen. Ten eerste, wat denkt u van de algemene ligdagprijsverlaging en, ten tweede, hoe staat u tegenover het bepalen van vaste onderdelen in de ligdagprijzen van de rustoorden?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

De heer **Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel: Mijnheer de voorzitter, collega's, de RVT-operatie die met een bedrag van vijf miljard frank over een periode van vijf jaar gesubsidieerd wordt, betekent inderdaad een belangrijke inspanning ten gunste van de bejaarden in rusthuizen.

Niettemin zullen de toegekende bijkomende middelen voor de gehele sector de jaarlijkse ontvangsten met slechts 1% doen toenemen. Dit cijfer is niet van aard om significante wijzigingen te veroorzaken in het dagelijkse onderhoudstarief.

Voor de instelling kan de toekenning van RVT-bedden in plaats van ROB-bedden trouwens gepaard gaan met een belangrijke toename van de kosten wegens de zwaardere normen die vereist zijn.

Autrement dit, compte tenu des circonstances légales et réglementaires et des éléments que je viens d'indiquer, il est difficile de procéder à une diminution générale des prix pour les établissements concernés par cette réforme. Mais si le moindre dérapage devait être constaté quant à l'utilisation des fonds dégagés, il est clair que je demanderais à mon administration de prendre les mesures qui s'imposent.

En ce qui concerne la composition uniforme des tarifs journaliers dans le secteur des maisons de repos, à titre personnel, je dois dire que je suis assez favorable à la suggestion de notre honorable collègue.

Une définition minimale de la notion de tarif journalier, englobant entre autres les mêmes suppléments, rendrait le secteur, comme madame l'a dit, beaucoup plus transparent pour les personnes âgées et leurs familles.

Malheureusement, la législation économique actuelle en matière de pratiques du commerce et de réglementation des prix ne permet pas au ministre de l'Economie d'intervenir à ce niveau. De plus, une telle démarche nécessiterait une relative prudence en raison de la disparité du secteur, de même qu'une concertation avec l'ensemble des acteurs concernés.

De voorzitter : Mevrouw Ingrid van Kessel heeft het woord.

Mevrouw Ingrid van Kessel (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik achtte het belangrijk de vraag te stellen wanneer er een betere financiering tot stand zal komen en wat daarvan de gevolgen zullen zijn voor de bewoners. Dat ten gevolge daarvan geen algemene dagprijsverlaging kan worden doorgevoerd, aangezien de impact op het totale budget klein is, begrijp ik. Toch moeten we minstens de vraag stellen welke consequenties deze betere financiering heeft voor deze instellingen. Als geen algemene dagprijsverlaging kan worden doorgevoerd, kan dat dan niet instelling per instelling worden onderzocht? Deze vraag moet worden overwogen in het belang van de bewoner.

U zegt dat u uw administratie de instructie hebt gegeven op te treden als zij afwijkingen vaststelt. Mijns inziens moet voorafgaandelijk worden opgetreden.

U zegt dat het bepalen van de onderdelen in de dagprijzen niet past in het kader van de uitoefening van de handelspraktijken en niet uw bevoegdheid is. Is er een andere mogelijkheid om de onderdelen van de dagprijs te bepalen? Is het een bevoegdheid van een andere instantie?

Minister Di Rupo : Er zijn mogelijkheden, maar het is niet gemakkelijk.

Mon administration rassemble actuellement les responsables officiels des représentants des personnes âgées. Nous discutons des conséquences de ce type d'intervention sur l'ensemble des installations et sur les prix.

L'attitude de mon administration est de dire que l'on procédera à un examen au cas par cas lors des augmentations de prix. Pour toute une série de raisons, il est difficile de dire que l'on va procéder à une diminution mais quand un dossier est déposé pour demander une augmentation de prix, on procède à un examen tenant compte de ce qui se fait, des aides reçues, et de la qualité des équipements. S'il y a des aides publiques, elles devraient se répercuter sur le prix de journée des personnes âgées. Mais on peut aussi comprendre que cet argent soit utilisé pour des investissements. Chaque cas doit être étudié.

L'administration ne peut d'initiative demander à quelle fin a été utilisé l'argent mais elle a le pouvoir de se renseigner sur les conséquences réelles par le biais de ces groupes de représentants de personnes du troisième

âge. De plus, quand elle dispose du dossier d'augmentation, l'administration des Affaires économiques gère le dossier en tenant compte de tous les éléments, dont celui-là.

Mevrouw Ingrid van Kessel (CVP) : Zeker en vast. Toch wou ik nog even terugkomen op een tweede aspect. U zei dat het niet mogelijk is de onderdelen van de dagprijs te bepalen in het kader van de wetgeving op de handelspraktijken. Is er een andere weg?

M. Di Rupo, ministre : Je vais demander à mes services s'il est possible de tenir davantage compte de vos remarques. Je précise que les paramètres pris en considération pour la fixation des prix reprennent par exemple le service hôtelier, la qualité du confort, etc. Je vous enverrai une note à ce sujet.

Mevrouw Ingrid van Kessel (CVP) : Ik weet dat dit wordt overwogen in elk individueel dossier. Het is ook belangrijk voor de toekomstige bewoner om bij zijn keuze voor een instelling de onderdelen van de dagprijzen te kennen.

M. Di Rupo, ministre : Je suis pour la transparence absolue. L'administration vous enverra les critères utilisés pour la fixation des prix.

- *La réunion publique de commission est levée à 16.20 heures.*

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.20 uur.*